

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 listopada 1967 r.

w sprawie przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy.

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które otrzymują od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz od związków wyznaniowych i ich instytucji należności za podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym świadczenia w zakresie rzemiosła, przemysłu, handlu, usług, wolnych zajęć zawodowych i zatrudnień o celach zarobkowych oraz z tytułu wszelkiego rodzaju dzierżawy, z wyjątkiem dzierżawy budynków, są obowiązane do wpłacania przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy lub na podatek dochodowy.

2. Przedpłaty pobiera się, gdy wysokość jednorazowej wypłaty za wykonane świadczenie lub suma wypłat za świadczenia wykonane na rzecz danej jednostki w ciągu ostatnich 3 miesięcy, łącznie z wypłatą bieżącą, przekracza 3.000 zł.

3. Od wypłat z tytułu usług transportu towarowego, nie wyłączając załadunku i wyładunku wykonanego łącznie z przewozem, oraz od wypłat określonych w § 3 pkt 4 pobiera się przedpłaty bez względu na wysokość wypłaty.

4. Za kwotę wypłaty uważa się każdą zapłatę, nie łącznie zapłaty dokonanej w formie rozliczenia gotówkowego i w naturze, z tytułu lub na poczet należności za wykonane świadczenia, bez potrącenia reszceń z tytułu innych zobowiązań ciążących na wykonującym świadczenie (kwotę zapłaty brutto).

§ 2. 1. Nie pobiera się przedpłat:

1) jeżeli świadczenia podlegają opodatkowaniu:

- a) w formie ryczałtu pobieranego przez płatnika,
 - b) w formie karty podatkowej i podatnik kartę taką okaże,
 - c) w formie ryczałtu, a podatnik wykonuje świadczenia w ramach rzemiosła przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego i jednego członka rodziny oraz nie ma zaległości podatkowych; na okoliczności te podatnik powinien zamieścić oświadczenie na rachunku;
- 2) jeżeli osoba otrzymująca należność okaże dowód całkowitego zwolnienia jej świadczeń od podatków obrotowego i dochodowego albo zezwolenie właściwego organu finansowego na niepotrącenie przedpłaty;
 - 3) przy zakupie od rolników płodów rolnych przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli jednorazowa wypłata należności nie przekracza kwoty 5.000 zł, a w razie przekroczenia tej kwoty, jeżeli nabywcy znane jest imię, nazwisko i adres dostawcy i jego zawód;
 - 4) przy zakupie produktów leśnych i łąkowych nie przerobionych sposobem przemysłowym od zbieraczy tych produktów nie będących rolnikami, jeżeli wysokość jednorazowej wypłaty lub suma wypłat dokonanych w okresie jednego miesiąca nie przekracza kwoty 5.000 zł;
 - 5) przy zakupie ryb pochodzących z połowu na wodach zamkniętych i otwartych, a nie przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli sprzedaż jest dokonywana bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży poza obrębem gospodarstwa rybnego lub poza siedzibą wykonującego rybołówstwo;
 - 6) jeżeli wypłata jest dokonywana z kwot otrzymywanych do wyliczenia się przez pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej albo dotyczy zakupów dokonywa-

nych za gotówkę przez te jednostki oraz przez związki wyznaniowe lub ich instytucje w sprzedaży detalicznej, a suma wypłaty nie przekracza jednorazowo kwoty 3.000 zł.

2. Jeżeli zwolnienie świadczenia od opodatkowania, poza wypadkami określonymi w ust. 1 pkt 2, wynika z samego prawa bądź zależy od wysokości osiągniętego obrotu lub spełnienia innych warunków, niepobranie przedpłaty uzależnia się od zamieszczenia przez otrzymującego należność oświadczenia na rachunku, że spełnia on warunki tego zwolnienia.

3. Jeżeli wysokość przedpłat mogłaby przekroczyć należny podatek, organ finansowy pierwszej instancji, na wniosek podatnika, zezwala na zaniechanie poboru lub obniża na określony czas wysokość przedpłaty podlegającej pobraniu przez poszczególnych płatników do 50% należnej przedpłaty.

§ 3. Wysokość przedpłat wynosi:

- 1) przy świadczeniach rzeczy polegających na sprzedaży surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych wytworzonych we własnym lub obcym przedsiębiorstwie na rachunek własny lub na zamówienie 10%,
- 2) przy świadczeniach rzeczy polegających na sprzedaży nabytych w tym celu i nie przerobionych towarów 6%,
- 3) przy świadczeniach usług lub świadczeniach rzeczy połączonych ze świadczeniem usług, z wyjątkiem wymienionych w pkt 4 12%,
- 4) przy świadczeniach usług, z których przychody podlegają tylko podatkowi dochodowemu, oraz przy dzierżawie 20%

kwoty zapłaty brutto z tytułu lub na poczet należności za wykonywane świadczenia.

§ 4. 1. Do obliczenia i pobierania przedpłat obowiązane są jako płatnicy jednostki wypłacające należności (§ 1 ust. 1) przy dokonywaniu wypłaty z tytułu lub na poczet należności za świadczenie.

2. Przy realizacji należności przelewem bankowym płatnicy obowiązani są zlecać równocześnie przelew przedpłaty oraz umieszczać na poleceniu przelewu uwagę o przedpłacie przez określenie:

„Przedpłata na podatki w kwocie zł przelano” lub „Przedpłata nie należy się (podstawa prawna)”.

3. Przy realizacji należności gotówką płatnicy pobierający z banku kwoty przeznaczone na wypłatę należności za świadczenia pobierają te kwoty pomniejszone o kwotę należnej przedpłaty; są oni zobowiązani zamieszczać na czeku złożonym w banku uwagę o przedpłacie przez określenie:

„Przedpłata na podatki w kwocie zł potrącono” lub „Przedpłata nie należy się (podstawa prawna)”.

§ 5. 1. Płatnicy obowiązani są przelać pobrane przedpłaty na rachunek organu finansowego, który wydał pokwitowanie uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego osobie wykonującej świadczenie, a w razie gdy osoba wykonująca świadczenie nie posiada takiego pokwitowania — na rachunek organu finansowego, w którego okręgu wykonujący świadczenie ma miejsce zamieszkania lub pobytu. Przelewu pobranych przedpłat należy dokonać po upływie każdego miesiąca w terminie do dnia 5 następnego miesiąca. W razie uchybienia temu terminowi płatnik obowiązany jest uiścić odsetki (dodatek) za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów.

2. Płatnicy obowiązani są sporządzać w czterech egzemplarzach wykaz pobranych przedpłat oraz wypłaconych kwot przekraczających jednorazowo 3.000 zł, a w wypadku określonym w § 2 ust. 1 pkt 3 — 5.000 zł, od których w myśl § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b) i c), pkt 2, 3, i 4. oraz ust. 2 nie pobrano przedpłat. Wykaz powinien zawierać nazwę jednostki pobierającej przedpłatę, imię, nazwisko (nazwę) i adres podatnika, rodzaj świadczenia, numer rachunku, kwotę brutto

do wypłaty oraz datę pobrania i kwotę przedpłaty lub podstawę niepobrania przedpłaty z podaniem nazwy organu finansowego oraz daty i numeru karty podatkowej, potwierdzenia zwolnienia od opodatkowania albo zezwolenia na niepobranie przedpłaty lub obniżenie jej wysokości. Jeden egzemplarz wykazu bądź jego wycinek należy doręczyć osobie, na rzecz której dokonuje się wypłaty. Dwa dalsze egzemplarze tego wykazu należy przesać organowi finansowemu (ust. 1) równocześnie z przekazaniem pobranych przedpłat, a czwarty egzemplarz pozostawić w aktach wraz z dowodem przesłania egzemplarzy organowi finansowemu. Przesłanie wykazu zwalnia od obowiązku sporządzenia informacji o transakcjach objętych wykazem.

3. Organ finansowy, do którego wpłacono przedpłatę bez zachowania właściwości przewidzianej w ust. 1, przekazuje przedpłatę właściwemu organowi finansowemu, przesyłając mu równocześnie wykaz, o którym mowa w ust. 2, i zawiadamia o tym podatnika.

§ 6. 1. Instytucje bankowe i kredytowe oraz ich oddziały (punkty kasowe) przy realizacji wypłat przelewów z rachunków jednostek gospodarki uspołecznionej oraz związków wyznaniowych i ich instytucji na rzecz osób otrzymujących należności (§ 1 ust. 1) mają obowiązek badania, czy na zleceniu wypłaty lub czeku została umieszczona uwaga w sprawie przedpłaty (§ 4 ust. 2 i 3).

2. W razie braku uwagi, o której mowa w ust. 1, instytucje bankowe i kredytowe oraz ich oddziały (punkty kasowe) odmawiają realizacji wypłaty.

§ 7. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które osiągają ze sprzedaży nieruchomości lub ich części nadwyżki w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, obowiązane są do wpłacania przedpłat na podatek dochodowy.

2. Podstawę obliczenia przedpłat stanowi nadwyżka ze sprzedaży nieruchomości, obliczona prowizorycznie na podstawie danych przedstawionych przez podatnika. Przedpłatę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od nadwyżki według skali podatkowej z uwzględnieniem zwyczaj różdżinnych.

3. Do obliczenia i pobierania przedpłat obowiązani są jako płatnicy notariusze przy sporządzaniu aktów sprzedaży.

4. Notariusze obowiązani są przelać pobrane przedpłaty na rachunek organu finansowego właściwego według miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika w następujących terminach: co do kwot zapisanych do wykazu wpływów w czasie od dnia 1 do 15 każdego miesiąca — w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, a co do kwot zapisanych w czasie od dnia 16 do końca miesiąca — w terminie do dnia 5 następnego miesiąca. Równocześnie notariusze przesyłają w 2 egzemplarzach wykazy zawierające imiona, nazwiska (nazwy) i adresy kontrahentów oraz wysokość i podstawę obliczenia przedpłat.

§ 8. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które otrzymują od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz związków wyznaniowych i ich instytucji podlegające podatkowi dochodowemu należności z tytułu eksploatacji praw autorskich, opłat za korzystanie z patentów na wynalazki, z wynalazków, ze specjalnych metod produkcji (opłaty licencyjne) oraz ze sprzedaży praw patentowych, obowiązane są do wpłacania przedpłat na podatek dochodowy.

2. Za należność, o której mowa w ust. 1, uważa się każdą kwotę wypłaconej lub zaliczonej na konto podatnika należności. Wysokość przedpłaty od każdej wypłaty ustala się przyjmując sumę wypłat osiągniętą od początku roku podatkowego z zastosowaniem do tej sumy odpowiadającej jej stopy podatku — bez uwzględnienia przepisów art. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami)

oraz przepisów o zniżkach i zwyczajach rodzinnych przewidzianych w przepisach o podatku dochodowym.

3. Do obliczenia i pobierania przedpłat obowiązane są jako płatnicy jednostki gospodarki uspołecznionej oraz związki wyznaniowe i ich instytucje wypłacające należności wymienione w ust. 1.

4. Płatnicy obowiązani są przelać pobrane przedpłaty na rachunek organu finansowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika w terminie przewidzianym w § 5 ust. 1. W razie uchybienia temu terminowi płatnicy obowiązani są uiścić odsetki (dodatek) za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów. Równocześnie płatnicy przesyłają w 2 egzemplarzach wykazy zawierające imiona, nazwiska (nazwy) i adresy podatników oraz wysokość i podstawę obliczenia przedpłat.

5. Podatnicy osiągający wyłącznie dochody, od których są obowiązani do wpłacania przedpłat na podstawie ust. 1, nie mają obowiązku wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy oraz nie mają obowiązku składania deklaracji miesięcznych na te zaliczki.

§ 9. Przedpłaty na podatki obrotowy i dochodowy lub na podatek dochodowy, dokonane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie zwalniają podatników, poza wypadkami

określonymi w § 8 ust. 5, od obowiązku wpłacania bieżących należności z tytułu tych podatków w terminach przewidzianych dla wpłacania tych należności oraz od składania organom finansowym deklaracji i zeznań stosownie do obowiązujących przepisów. Sumy dokonanych przedpłat podatnicy potrącają z sumy należnych wpłat podatkowych.

§ 10. Przed pociągnięciem płatnika do przewidzianej w art. 14 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku potrącenia przedpłat organ finansowy jest obowiązany ustalić możliwość ściągnięcia nie pobranych przedpłat bezpośrednio od podatnika.

§ 11. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 listopada 1955 r. w sprawie przedpłat na zaliczki na podatek dochodowy (Dz. U. Nr 47, poz. 317),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 1961 r. w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 27, poz. 133).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca po dniu ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*